

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 35Ek/2502/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124421806
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2026:6124421806.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX D. E., v konaní právne zastúpený: Mgr. Ladislav Poloma, advokát, so sídlom AK v Nových Zámkoch, Turecká 24, proti povinným: 1/ F. G., nar. XX.XX.XXXX, nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXX/XX, XXX XX I. J., 2/ F. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. M. XXXX/XXX, XXX XX C., v konaní obaja právne zastúpení: Mgr. Martin Černák, advokát, so sídlom AK v Bratislave, Zochova 5, o vymoženie 3 319,39 EUR s príslušenstvom, vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Peter Stodola, so sídlom exekútorského úradu Kmeťkova 25, 949 01 Nitra, pod sp. zn. 433EX 739/24, o návrhu povinných 1/, 2/ na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinných 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 35Ek/2502/2024 vydaného vyšším súdnym úradníkom dňa 16.04.2025, takto

rozhodol:

- I. Súd sťažnosť povinných 1/, 2/ z a m i e t a .
- II. Súd žiadnemu z účastníkov náhradu trov sťažnostného konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 16.04.2025 rozhodnutie, ktorým návrh povinných 1/, 2/ na zastavenie exekúcie zamietol (výrok I.) a povinnému nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nepriznal (výrok II.). Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 61k ods. 1, ods. 2 a 5, § 61l ods. 3 a 4 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 2 ods. 1 písm. a/, § 8 ods. 1, 3, § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“), § 100 ods. 1 a § 110 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“). Povinní v návrhu na zastavenie exekúcie uvádzali, že v starej exekúcii konal súdny exekútor JUDr. Jozef Kapronczai bez poverenia súdu, návrh na pripustenie zmeny účastníkov na strane povinného (ktorý v priebehu starej exekúcie zomrel) podal až 11.01.2021, o návrhu nebolo rozhodnuté a teda ani nebolo doručené povinným. Povinní nikdy neposkytli súdnemu exekútorovi plnenie a vklad manželky oprávneného na účet súdneho exekútora dňa 23.12.2019 nemožno považovať za výťažok podľa § 2 ods. 2 písm. f/ ZoUNEK, pretože išlo o špekulatívny prístup oprávneného (jeho manželky) s cieľom zabrániť zákonnému zastaveniu exekúcie. K zastaveniu starej exekúcie došlo ex lege ku dňu 01.01.2020, pričom bolo zákonnou povinnosťou exekútora najneskôr do 30.06.2020 vyhotoviť a doručiť oprávnenému upovedomenie o zastavení starej exekúcie. Preto ak oprávnený podal opätovný návrh na začatie exekúcie až dňa 29.10.2024, pohľadávka sa podľa § 9 ods. 2 ZoUNEK premičala.

2/ Vyšší súdny úradník uviedol, že exekúcia sa vedie na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu - platobný rozkaz vydaný Okresným súdom Nové Zámky, sp. zn. 9 RO/49/04 zo dňa 03.02.2005, v súlade s § 45 ods. 1 a § 48 Exekučného poriadku. K povinnými namietanému postupu súdneho exekútora, JUDr. Jozefa Kapronczaia v pôvodnom exekučnom konaní sp. zn. EX 40037/2005, poukázal na pasivitu povinných v pôvodnom exekučnom konaní, ktorí mali možnosť

priebeh a postup súdneho exekútora (zmena účastníkov konania, vklad manželky oprávneného na účet súdneho exekútora) namietat' návrhom na zastavenie exekúcie. Povinní mohli podať námietky v súlade s poučením uvedeným v upovedomení o zastavení starej exekúcie zo dňa 13.09.2024. Námietky týkajúce sa pôvodného exekučného konania súd v tejto prebiehajúcej exekúcii neskúma. Vyšší súdny úradník sa preto zaoberal len námietkami týkajúcimi sa tohto exekučného konania. Poznamenal, že povinní sa mylne domnievajú, že staré exekúcie sa zastavovali ex offo zo zákona, tie sa zastavovali vydaním upovedomenia o zastavení starej exekúcie v súlade so ZoUNEK.

3/ Za nedôvodnú považoval povinnými vznesenú námietku. Pôvodné exekučné konanie voči povinnému vedené súdnym exekútorom JUDr. Jozefom Kapronczaiom pod sp. zn. EX 40037/2005 začalo dňa 26.04.2005 a skončilo 13.09.2024, kedy súdny exekútor zastavil starú exekúciu podľa § 2 ods. 1 písm. a/ ZoUNEK. V danom prípade je exekučným titulom právoplatné rozhodnutie súdu, na ktoré sa podľa § 110 OZ vzťahuje 10 ročná premlčacia doba. Počas pôvodného exekučného konania neplynula a jej plynutie sa obnovilo po skončení konania ku dňu 13.09.2024. Oprávnený podal dňa 30.10.2024 v súlade s § 9 ZoUNEK nový návrh na vykonanie exekúcie, ktorý je na tunajšom súde vedený pod sp. zn. 35Ek/2502/2024, a to pred uplynutím lehoty uvedenej v § 9 ods. 2 ZoUNEK. Premlčacia doba tak opäť spočíva, neplynie.

4/ Nakoľko povinní 1/, 2/ v návrhu neuviedli skutočnosti, ktoré by boli dôvodom zastavenia exekúcie, podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku ho v celom rozsahu zamietol. V súvislosti s podaním návrhu na zastavenie exekúcie si povinný uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 318,96 EUR. Z dôvodu jeho neúspechu vyšší súdny úradník nárok na náhradu trov právneho zastúpenia povinnému nepriznal.

5/ Voči rozhodnutiu podali povinní 1/ a 2/ sťažnosť, v ktorej uviedli, že súd sa vo svojom rozhodnutí zamerail výlučne na splnenie formálnych náležitostí na začatie novej exekúcie. Stanovisko súdu, že nie je jeho úlohou skúmať nedostatky starej exekúcie, nemôže obstať, ak sú nedostatky takého charakteru, ktorý bráni vo vymáhateľnosti nároku v rámci opätovného návrhu na začatie exekúcie. N. K., ktorej bola exekučným titulom uložená povinnosť a voči ktorej sa viedla stará exekúcia, zomrela dňa XX.X.XXXX. A. A. G. vyhotovil návrh na pripustenie zmeny účastníka na strane povinného až dňa 11.1.2021. Svedčí o tom i rozsudok Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 5C/149/2014 zo dňa 17.12.2021, vydaný v konaní, v ktorom sa sám oprávnený domáhal voči Slovenskej republike náhrady škody za nesprávny úradný postup z dôvodu pochybení a nečinnosti exekútora: „Z prípisu JUDr. Kapronczaia zo dňa 24.9.2021 súd zistil, že exekúcia nie je skončená a že v exekučnom konaní opakovane súdny exekútor žiadal o zmenu na strane povinných, o ktorej súd dosial nerozhodol a bez toho nie je možné prelustrovať majetok povinných.“ (bod 7 rozsudku). Niet pochybností o tom, že povinní v čase vydania osvedčenia o dedičstve č. 16D 842/2007-49, D not 160/2007 zo dňa 11.7.2008 disponovali informáciou o existencii viacerých peňažných záväzkov ich právnej predchodkyne N. K. a rovnako je nepochybné, že okamihom jej smrti tieto záväzky prešli na povinných. V roku 2009 bol na základe návrhu jedného z veriteľov realizovaný výkon záložného práva k nehnuteľnostiam nadobudnutým v rámci dedičstva, pričom po tomto okamihu až do roku 2024 žiadny veriteľ povinných nekontaktoval a nedomáhal sa uspokojenia svojej pohľadávky. Voči povinným nebolo počas celej tejto doby vedené žiadne exekučné konanie. Povinní o pôvodnom exekučnom konaní č. EX 40037/2005 vedenom exekútorom JUDr. Jozefom Kapronczaiom nemali po celé roky žiadnu vedomosť, tento im nedoručil jedínú písomnosť, nijakým spôsobom nepostihoval ich majetok a neblokoval ich účty. Povinní sa preto nielen, že nemohli účinne brániť proti exekúcii, no ich nevedomosť mala za následok neustále narastajúce príslušenstvo pohľadávky oprávneného v podobe súdnym rozhodnutím priznaných úrokov z omeškania.

6/ Upovedomenie o zastavení starej exekúcie sa povinným v zmysle zákona nedoručuje a povinní nemajú právo podať proti takému upovedomeniu námietky (§ 5 ods. 2 písm. h/ a § 8 ods. 3 ZoUNEK). Aj zo samotného obsahu upovedomenia o zastavení starej exekúcie zo dňa 01.08.2024 nepochybné vyplýva, že toto upovedomenie exekútor doručoval výlučne oprávnenému a žiadne poučenie pre povinných z upovedomenia nevyplýva. Povinní sa o existencii vyššie uvedeného exekučného konania ako aj o všetkých pochybeniach exekútora dozvedeli až po tom, čo im súdny exekútor JUDr. Peter Stodola v rámci aktuálneho exekučného konania zablokoval účty a doručil im upovedomenie o začatí novej exekúcie. Až po tomto okamihu povinní postupne získavali informácie týkajúce sa pôvodného exekučného konania (zadovážením si listín priamo z exekučného spisu exekútora JUDr. Jozefa Kapronczaia). V návrhu na zastavenie exekúcie povinní zároveň navrhli konajúcemu súdu, aby sa za

účelom preukázania ich tvrdení oboznámil s predmetným exekučným spisom. Vyšší súdny úradník sa vo svojom rozhodnutí s týmto návrhom nijakým spôsobom nevyporiadal.

7/ Ak dôjde k hmotnoprávnemu prevodu alebo prechodu práv alebo povinností, ktorých sa konanie týka, z pôvodného účastníka konania na iný subjekt, hmotnoprávny prevod alebo prechod neznamena bez ďalšieho priamu zmenu v rovine procesnej. K zmene účastníkov exekučného konania dochádza až na základe rozhodnutia súdu o prípustnosti takejto zmeny, a to okamihom nadobudnutia jeho právoplatnosti. Nerozhodnutie Okresného súdu Nové Zámky o pripustení zmeny účastníkov konania a nedoručenie takéhoto rozhodnutia povinným malo za následok, že v konaní nebol zachovaný postup pre zmenu účastníkov konania podľa ust. § 37 ods. 3 a 4 Exekučného poriadku účinného do 31.1.2017. Na exekučné konanie začaté pred 01.09.2005 sa vzťahuje právna úprava platná do 31.08.2005 s tým, že (o.i.) sa ustanovenia § 37 ods. 4 a 5 použijú aj na toto konanie (§ 238 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku). Pokiaľ nebolo v pôvodnom exekučnom konaní vydané právoplatné rozhodnutie súdu o pripustení zmeny účastníka z pôvodnej povinnej N. K. na súčasných povinných, títo sa nikdy nestali účastníkmi pôvodného exekučného konania vedeného na základe poverenia vydaného súdom zo dňa 26.4.2005. K tejto podstatnej námietke povinných vyšší súdny úradník nezaujíma vo svojom rozhodnutí žiadne stanovisko. Skutočnosť, že povinní sa na základe právoplatného rozhodnutia súdu nestali účastníkmi pôvodného exekučného konania, má pritom priamy vplyv aj na posúdenie otázky premlčania vymáhaného nároku, ktorú povinní vzniesli v návrhu na zastavenie exekúcie.

8/ Je pravdou konštatovanie súdu, že počas exekúcie premlčacie doby neplynú a spočívajú, ale účinky spočívania premlčacej doby sa vždy týkajú len výlučne účastníkov prebiehajúceho konania a netýkajú sa tretích osôb, ktoré do konania nevstúpili. Uplatnením práva na príslušnom orgáne sa zastavuje plynutie premlčacej doby iba vo vzťahu k osobe, voči ktorej sa vedie toto konanie (napr. uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25 Cdo 129/1999 zo dňa 20.4.1999). Keďže povinní neboli účastníkmi pôvodného exekučného konania, účinky spočívania premlčacej doby sa na nich nevzťahovali. Vo vzťahu k aktuálnym povinným oprávnený navrhol nútený výkon exekučného titulu prvýkrát až návrhom doručeným súdu dňa 30.10.2024, pričom rozhodnutie sa malo plniť 5.3.2005, z čoho je evidentné, že oprávnený si voči povinným uplatnil nárok v exekučnom konaní až po uplynutí 10-ročnej premlčacej doby. Ak 10-ročná premlčacia doba uplynula ešte pred ukončením starej exekúcie (čo je vo vzťahu k povinným aj tento prípad), neuplatní sa § 9 ods. 2 ZoUNEK. Právny názor súdu, podľa ktorého sa staré exekúcie nezastavovali zo zákona (ex lege), ale vydaním upovedomenia exekútora o zastavení starej exekúcie (bod 22.), považovali za nesprávny a to s poukazom na § 2 ods. 1 písm. a), § 5 ods. 1 ZoUNEK, dôvodovú správu k ust. § 5 ZoUNEK a uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 59Ek/1948/2019 zo dňa 11.3.2025. Dňom účinnosti ZoUNEK, t.j. ku dňu 1.1.2020 boli ex lege (na základe zákona) zastavené všetky staré exekúcie začaté pred 1. aprílom 2017, vrátane exekučného konania č. EX 40037/2005 vedeného súdnym exekútorom JUDr. Jozefom Kapronczaiom. Táto exekúcia nemohla pokračovať ani z dôvodu dosiahnutia výťažku podľa § 2 ods. 2 písm. f) ZoUNEK, pretože zo spisu je evidentné, že zákonom určené minimálne plnenie vo výške 15 eur nebolo vymožené exekútorom, ani uhradené povinnými, ale túto sumu uhradila exekútorovi priamo manželka oprávneného. Postup, pri ktorom dôjde k uhradeniu časti pohľadávky inou osobou ako povinným s cieľom zabrániť zákonnému zastaveniu starej exekúcie, je zjavným zneužitím práva, ktoré nemôže požívať právnu ochranu a súd je povinný na takéto správanie účastníka prihliadať (čl. 5 CSP). Je preto nepochybné, že pôvodné exekučné konanie vedené JUDr. Jozefom Kapronczaiom nebolo ukončené až dňa 13.09.2024, ale v zmysle § 2 ods. 1 písm. a) ZoUNEK ex lege ku dňu 1.1.2020, pretože k uvedenému okamihu už bola splnená podmienka uplynutia 5-ročnej rozhodnej doby. Bolo zákonnou povinnosťou exekútora JUDr. Jozefa Kapronczaia najneskôr do 30.6.2020 vyhotoviť a doručiť oprávnenému upovedomenie o zastavení starej exekúcie, pričom exekútor takto nepostupoval a v exekučnom konaní v rozpore so zákonom pokračoval. Nesprávnym postupom exekútora ako aj účelovým konaním oprávneného dochádzalo k tendenčnému predlžovaniu starej exekúcie, o ktorej existencii povinní nemali počas celej doby jej trvania žiadnu vedomosť. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhli, aby súd v konaní o sťažnosti výrok uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 35Ek/2502/2024 zo dňa 16.04.2025 zmenil tak, že exekúcia sa zastavuje a povinným sa voči oprávnenému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

9/ Oprávnený sa k sťažnosti povinných nevyjadril.

10/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

11/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

12/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

13/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, e/ je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

14/ Podľa § 110 ods. 1 prvá veta OZ ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

15/ Podľa § 112 OZ ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

16/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami sudca preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinných nie je dôvodná.

17/ Povinní sa zastavenia exekúcie domáhali z dôvodu premlčania vymáhaného nároku, pričom k uplynutiu premlčacej doby vo vzťahu k povinným malo dôjsť v dôsledku nesprávneho postupu v starej exekúcii, ktorej účastníkmi sa povinní nikdy nestali.

18/ V prvom rade sudca musí súhlasiť so záverom vyššieho súdneho úradníka, že postup v starej exekúcii nie je Okresný súd Banská Bystrica oprávnený skúmať. Stará exekúcia sa skončila jej zastavením podľa ZoUNEK a táto exekúcia, vedená na podklade opätovného návrhu na vykonanie exekúcie, nie je jej pokračovaním. Námetka, že exekúciu vykonával (vrátane vydania upovedomenia o zastavení starej exekúcie) súdom nepoverený súdny exekútor JUDr. Kapronczai, nemá žiadnu relevanciu. Nie je sporné, že vykonaním exekúcie bol Okresným súdom Nové Zámky poverený súdny exekútor JUDr. Emil Vančík. Z verejne dostupných informácií na webovej stránke Slovenskej komory exekútorov je zistiteľné, že funkciu súdneho exekútora JUDr. Emil Vančík ukončil k 26.03.2014 a jeho náhradníkom bol komorou určený exekútor JUDr. Jozef Kapronczai. Podľa § 16 ods. 7 posledná veta Exekučného poriadku náhradník exekútora vykonáva exekučnú činnosť vo svojom mene a v konaniach pokračuje na základe pôvodného poverenia. Znenie uvedeného ustanovenia platilo v čase zániku funkcie súdneho exekútora JUDr. Vančíka a také znenie uvádza i platná právna úprava Exekučného poriadku. Po zániku funkcie exekútora JUDr. Vančíka tak nevznikol zákonný dôvod, aby súd poveril jeho náhradníka vydaním nového poverenia.

19/ Rovnako tunajší súd nie je oprávnený skúmať dôvody, ktoré viedli k vydaniu upovedomenia o zastavení exekúcie až v roku 2024 a nie do 30.06.2020 ako uvádzali povinní, ani im nemožno dať za pravdu, že vydanie upovedomenia o zastavení exekúcie po 30.06.2020 spôsobuje v spojení s podaním opätovného návrhu oprávneným dňa 30.10.2024 nedodržanie lehoty uvedenej v § 9 ods. 2 ZoUNEK. Lehoty uvedené v ZoUNEK v súvislosti s doručovaním procesných rozhodnutí súdneho exekútora

(upovedomenia o zastavení exekúcie) sa nedotýkajú nároku oprávneného priznaného exekučným titulom (jeho existenciou), ale len nároku súdneho exekútora na trovy starej exekúcie. Sankciou za neskoré vydanie (doručenie) upovedomenia o zastavení exekúcie je totiž iba strata nároku súdneho exekútora na trovy exekúcie, čo je explicitne vyjadrené v ustanovení § 6 ods. 4 písm. a/ ZoUNEK (k tomu porovnaj aj uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 506/2024 z 25.09.2024). Iná sankcia za „neskoré“ vydanie upovedomenia nie je zákonodarcom upravená. Inak povedané, zo žiadneho ustanovenia ZoUNEK nevyplýva, že by po zaslaní upovedomenia po lehote podľa § 5 ods. 3 ZoUNEK sa stala pohľadávka nevymáhateľnou (z dôvodu jej premlčania, prípadne iného dôvodu). Cieľom uvedenej právnej úpravy teda nebol zánik vymáhateľnosti pohľadávky oprávneného, ale strata nároku súdneho exekútora na trovy starej exekúcie. Ak by zákonodarca pre oneskorenie zaslania upovedomenia o zastavení starej exekúcie sledoval zánik pohľadávky alebo jej nevymáhateľnosť, takýto následok sa spravidla spája s explicitným legislatívnym zakotvením. Napríklad pri premlčanej pohľadávke dodávateľa zákonodarca výslovne upravil, že sa stáva nevymáhateľnou (§ 54a OZ).

20/ Akceptovaním názoru povinných, že nedodržanie lehôt na vydanie upovedomenia o zastavení starej exekúcie by malo mať (akýkoľvek) vplyv na vymáhateľnosť pohľadávky priznanej exekučným titulom, a to bez relevantnej právnej úpravy, by naopak bolo v rozpore so zákonom, ale i princípmi spravodlivosti a právnej istoty. Ak má oprávnený niesť zodpovednosť za neustráženie si svojho práva, potom musí byť ustráženie tohto práva závislé od jeho vôle po celú dobu danú mu zákonom k dispozícii. Iba oprávnený môže svojim konaním predísť účinkom uplynutia premlčacej doby tým, že si včas uplatní svoje právo, teda podá návrh na vykonanie rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom. Situácia, kedy je na aktivite oprávneného, aby zabránil účinkom premlčania, je upravená jedine v § 9 ods. 2 ZoUNEK.

21/ Začiatok plynutia ročnej lehoty v § 9 ods. 2 ZoUNEK zákonodarca nespája s okamihom vydania upovedomenia o zastavení exekúcie, ale s ukončením exekučného konania (exekučné konanie je širší pojem ako exekúcia, ktorá je len jeho užším štádiom) podľa § 8 ods. 1 druhá veta ZoUNEK. Z Oznámenia o ukončení starej exekúcie, ktoré je prílohou návrhu na vykonanie exekúcie, vyplýva, že k ukončeniu exekučného konania došlo dňa 13.09.2024 (dňom doručenia upovedomenia o zastavení starej exekúcie zo dňa 01.08.2024 súdu). Povinnosť doručiť upovedomenie o zastavení starej exekúcie stanovil ZoUNEK len vo vzťahu k oprávnenému a exekučnému súdu (viď § 5 ods. 3 a § 8 ods. 1 ZoUNEK) a oznámenie o skončení starej exekúcie len vo vzťahu k oprávnenému (§ 8 ods. 3 ZoUNEK). Doručovať uvedené listiny povinnému ZoUNEK súdnemu exekútorovi (ani exekučnému súdu) neukladal. Z dôvodovej správy k § 8 ZoUNEK vyplýva, že k oznámeniu ukončenia exekučného konania povinnému zákonodarca nepristúpil preto, že nemá opodstatnenie, pretože túto skutočnosť si môže povinný zistiť z centrálného registra exekúcií bezplatne. V prejednávanej veci došlo k ukončeniu (starého) exekučného konania dňa 13.09.2024 a oprávnený podal opätovný návrh na vykonanie exekúcie dňa 30.10.2024, teda do poldruha mesiaca po ukončení starého exekučného konania, čo je menej než stanovuje § 9 ods. 2 ZoUNEK. Opätovný návrh na vykonanie exekúcie podaný do 1 roka od ukončenia exekučného konania zastaveného podľa ZoUNEK vyvoláva účinky spojené s riadnym priebehom exekučného konania v uvedenom čase, teda samotný ZoUNEK poskytuje oprávnenému výhodu v tom, že mu umožňuje opätovným podaním návrhu na výkon rozhodnutia odvrátiť námietku premlčania.

22/ V súvislosti s tvrdením povinných, že v starej exekúcii nebolo vydané uznesenie o zmene účastníkov na strane povinného, sudca uvádza, že pri postupe podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku na podklade tzv. opätovného návrhu na vykonanie exekúcie (§ 9 ods. 1 ZoUNEK) sa (tunajší) súd zaoberá aj otázkou aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie. Oprávnený k návrhu na vykonanie exekúcie ako prílohy predložil splnomocnenie, exekučný titul, právoplatné osvedčenie o dedičstve sp. zn. 16D 842/2007-49 zo dňa 11.07.2008, vydané A. F. O., notárkou ako súdnou komisárkou (ďalej i len „osvedčenie o dedičstve“), upovedomenie o zastavení starej exekúcie a oznámenie o ukončení exekučného konania. Pasívnu vecnú legitímáciu, ktorá už podľa upovedomenia o zastavení starej exekúcie svedčala povinným (F. G. a F. K.), mal tunajší súd ešte pri posudzovaní návrhu na vykonanie exekúcie preukázanú aj z osvedčenia o dedičstve, podľa ktorého sa povinní stali dedičmi N. K. (povinná podľa exekučného titulu). Na zmenu účastníka, ktorá nastala pred vydaním poverenia a ktorá bola preukázaná verejnou alebo inou listinou, tunajší exekučný súd prihliadol podľa § 36 Exekučného poriadku vydaním poverenia na vykonanie exekúcie. Otázka pasívnej legitímácie v tomto konaní tak nie je sporná, keďže povinní jej nedostatok v návrhu na zastavenie exekúcie ani nenamietali, dokonca sami uviedli, že si boli vedomí viacerých peňažných záväzkov ich právnej predchodkyne v čase vydania osvedčenia o dedičstve a nespochybnili ani to, že okamihom jej smrti prešli záväzky na povinných.

23/ Aj keby sa preukázalo, že v starej exekúcii nebolo o účastníctve povinných rozhodnuté procesne perfektným spôsobom (hoci v konečnom dôsledku na zmenu prihladnuté bolo, o čom svedčí i upovedomenie o zastavení exekúcie), táto nečinnosť, resp. nesprávny postup súdneho exekútora, prípadne exekučného súdu v starej exekúcii, sa nedotýka plynutia premlčacej doby, ktorá po dobu trvania starej exekúcie spočívala podľa § 112 OZ. Na plynutie premlčacej doby nemá žiaden vplyv zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka (§ 111 OZ). Občiansky zákonník vychádza zo zásady, že premlčacia doba nemusí uplynúť u toho istého subjektu. Jej plynutie má slúžiť aj na prospech jeho právneho nástupcu. Právo dovolať sa premlčania nie je viazané na určitého dlžníka, ale týka sa dlhu samotného. Smrť poručiteľa - dlžníka nie je dôvodom spočívania premlčacej doby, pretože právny nástupca určitého práva alebo povinností preberá toto právo alebo povinnosti v stave, v akom sa nachádza v okamihu zmeny subjektov a preto nie je rozhodujúce, z akého dôvodu k zmene subjektov dochádza (porovnaj 2Cdo 41/2000 z 30.11.2000). Právnomu nástupcovi dlžníka (alebo veriteľa) sa započítava do celkovej premlčacej doby tá jej časť, ktorá už uplynula jeho právnomu predchodcovi. Rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 25Cdo 129/1999 zo dňa 20.04.1999, na ktoré povinní v sťažnosti poukázali a podľa ktorého sa zastavuje plynutie premlčacej doby iba vo vzťahu k osobe, voči ktorej sa toto konanie vedie, sa týkalo odlišných skutkových okolností ako v prejednávanej veci a preto jeho závery nie sú príliehavé na túto vec. Rozhodnutie 25Cdo 129/1999 sa týkalo prípadu nesprávne žalovaného účastníka (typicky osoba bez vecnej legitímácie) kde len vo vzťahu k nemu mohlo dôjsť k prerušeniu plynutia premlčacej doby, nie aj vo vzťahu k inému účastníkovi hmotnoprávneho vzťahu, ktorý nevstúpil do konania (obdobný princíp platí pri pluralite účastníkov a nárokov, keď len vo vzťahu k účastníkovi, voči ktorému bolo konanie začaté alebo jednému z viacerých nárokov, ktorý bol v konaní uplatnený, dochádza k spočívaniu premlčacej doby). V prejednávanej veci bol nárok uplatnený v (starom) exekučnom konaní voči „správnej“ osobe, ktorej svedčala pasívna legitímácia z exekučného titulu (logicky by právo nemohlo byť uplatnené podaním návrhu na vykonanie exekúcie voči jej budúcim potenciálnym dedičom) a v okamihu jej smrti premlčacia doba spočívala podľa § 112 OZ. V zmysle § 112 OZ sa za uplatnenie práva, ktoré bolo právoplatne priznané, považuje aj podanie návrhu na výkon rozhodnutia alebo exekúciu. Ak je takýto návrh podaný, po dobu exekučného konania, v ktorom sa riadne pokračuje, premlčacia doba neplynie. Jej právni nástupcovia prebrali jej povinnosť z exekučného titulu v stave, v akom sa nachádzala v okamihu zmeny subjektov, teda v čase spočívania premlčacej doby.

24/ Vzhľadom na uvedené sudca uzatvára, že po vzniku exekučného titulu, začala odo dňa jeho vykonateľnosti podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka plynúť 10-ročná premlčacia doba, in concreto od 05.03.2005. Jej plynutie sa následne podaním návrhu na vykonanie (starej) exekúcie dňa 15.04.2005 prerušilo v zmysle § 112 OZ, teda došlo k spočívaniu plynutia premlčacej doby až do ukončenia (starého) exekučného konania (dňa 13.09.2024). Zastavením starého exekučného konania dňa 13.09.2024 sa jej plynutie obnovilo, aby sa opäť dňa 30.10.2024 zastavilo, resp. spočíva(lo) po dobu trvania exekúcie. Oprávnený tak podal opätovný návrh na vykonanie exekúcie v lehote stanovenej § 9 ods. 2 ZoUNEK, ktorá bráni uplynutiu premlčacej doby. Táto súčasne predstavuje len poistku pre oprávneného v prípade, že by premlčacia doba v čase ukončenia starej exekúcie uplynula, keďže pri spočívaní sa premlčacia doba o dobu spočívania predlžuje, čo znamená, že premlčacia doba, ktorá uplynula pred prekážkou spôsobujúcou jej spočívanie a premlčacia doba, ktorá uplynie po odpadnutí prekážky sa spočítajú (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 9Co 214/2012 z 28.02.2013, uznesenie Najvyššieho súdu ČR z 17.10.2012, sp. zn. 20Cdo 4361/2011). Oprávnený inicioval starú exekúciu krátko po nadobudnutí vykonateľnosti exekučného titulu (v roku 2005), čo malo za následok prerušenie jej plynutia a po zastavení starej exekúcie (odpadnutí prekážky, ktorá bránila plynutiu premlčacej doby) podal takmer vzápätí opätovný návrh na vykonanie exekúcie. Zohľadniac celú dobu plynutia premlčacej doby a jej prerušenie, ako i skutočnosť, že zmena v osobe dlžníka (povinných) nemala na plynutie premlčacej doby žiaden vplyv, sudca uzatvára, že v čase začatia tohto exekučného konania premlčacia doba neuplynula a teda sa povinní vznesenou námietkou nedovolali premlčania práva oprávneného vymáhaného v exekúcii.

25/ Na zodpovedanie povinnými nastolených sporných otázok – najmä preukázania existencie rozhodnutia o zmene účastníkov v starej exekúcii, nebolo potrebné vyžiadať si spis starej exekúcie vedeného Okresným súdom Nové Zámky. Jeho predloženie vzhľadom k jednoznačnému záveru o absencii kompetencie exekučného súdu preskúmavať postup v predchádzajúcom konaní a irelevantnosti zmeny účastníkov vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania, by nemohlo prívodiť

zmenu rozhodnutia v prospech povinných. Preto k vyžiadaniu spisu starej exekúcie konajúci súd nepristúpil.

26/ Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a právne dôvody sudca sťažnosť povinných 1/, 2/ voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka sp. zn. 35Ek/2502/2024 zo dňa 16.04.2025 zamietol podľa § 250 ods. 1 CSP ako nedôvodnú.

27/ O trovách sťažnostného konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov sťažnostného konania (výrok II. tohto uznesenia). Povinní neboli v sťažnostnom konaní úspešní a oprávnenému trovy sťažnostného konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (§